

острова. Ный видѣхмы прочутыя лабиринтъ, рѣкодѣліе на геніалнаго Дедала, и който бѣше подражаніе на голѣмья лабиринтъ който бѣхмы видѣли въ Египеть. Когато разгледвахмы туй любопытно зданіе, видѣхмы много народъ който покрываше крайморіето, и който са стичаше на купове въ едно мѣсто доста близо до морето. Ный попытахмы за причината на тѣхното бързанье; и ето какво ни разказа единъ Критянинъ, на име Навсикратъ:

„Идоменей, сынътъ на Девканіона, и внукъ на Миноса, рече той, бѣ отишьль, както и другытъ царь на Гръція, на обсадата на Троя. Сльдь паданьето на този градъ, той тръгнѣ на корабытъ си за да са върне въ Критъ; но бурята бѣше толкози силна щото кормчійтъ на корабя му и сичкытъ другы които имахж опытъ въ мореплаваніето объевихж че коработрошеніето имъ е было неизбѣжно. Сѣкый имаше смъртъта предъ очитѣ си; сѣкый гледаше бездната отворена за да го погълне; сѣкый оплакваше злополучіето си безъ да са надѣе даже за печалныя покой на сѣнкытъ които преминуватъ рѣката Стикса слѣдь получваньето на погребеніе. Идоменей съ рѣцѣ и очи издигнѣты къмъ небето, моляше Нептуна: О могущественный боже, викаше той, ты който владѣешъ водытъ, благоволи да чуешъ молбата на единъ злочестъ! Ако ми помогнешъ за да видѣж пакъ островъ Критъ, противу яростьта на вѣтроветѣ, ще ти принесж въ жьртва първата челоуѣческа глава която бы са представила на очитѣ ми.

„Между туй, сынъ му отъ нетѣрпѣніе за да види баща си, бързаше да отиде отъ прѣдѣ му за да го пригърне: злочестыйтъ незнаеше че съ туй той тичя къмъ пагубата си! Бащата спасенъ отъ буржта, стигнѣ въ желаемото пристанище: той поблагодари Нептуна за дѣто чу неговытъ молбы; но тосѣ часъ осѣти колко гибеленъ му бѣше неговътъ обѣтъ. Едно предчувствіе за негово бѣдствіе докарваше му люто раскайванье заради неразмысленныя му обѣтъ; той са боеше да доде помежду своитѣ, и са боеше да види тѣзи които му бѣхж наймили на свѣта. Но жестоката Намезиса, богыня неумолима, която бди да наказва челоуѣцытъ и най вече горделивытъ царь, блѣскаше Идоменея съ една немилостива